

Kaj ogroža Šarčevo vlado

Ta teden je oblast ameriškemu skladu prodala Abanko, za ustavnega sodnika je izvolila borca proti sovražnemu govoru desnih medijev **Roka Čeferina** in še rešila je **Karla Erjavca** pred interpelacijo, za katero je bila ugotovitev o zlorabi obveščevalcev komisije za nadzor vohunov. To komisijo vodi "notorični lažnivec", je Erjavec že pred časom ozmerjal šefa NSi **Mateja Tonina**. **Luka Mesec** je bil med interpelacijo proti Erjavcu na sodišču, ker je **Bernarda Brščiča**, podobno kot Erjavec Tonina, zmerjal, da je fašist in pri tem tudi na sodišču vztraja. Levica, ki jo Mesec vodi, je znana po tem, da radi vzklikajo tudi: "Smrt fašizmu." Le povezati je treba sovražni govor z dejanjem, ki ga spodbujajo.

Pred Erjavcem Idioti iz Venezuele

Besede, ki menda ogrožajo vladajoče, so zaznamovale ves teden. Ne le premierove, kako mora SDH dobro premisliti o prodaji Abanke. Kar je ta tudi storila. In takoj prodala. Obrambnega ministra **Karla Erjavca** je opozicija vmes zasliševala, zakaj je uporabil obveščevalno službo za preverjanje, kaj je poveljnik vojske **Miha Škerbinc** govoril o zdravju načelnice generalštaba **Alenke Ermenc** svojim vojakom. Škerbinc je vojakom pojasnjeval položaj, ko so mediji že nekaj časa pisali, da je bila Ermenčeva na bolniški, ker se je pod Erjavčevimi pritiski menda zlomila. Govorice je podpihovalo, ker jih Ermenčeva in Erjavec nista niti poskušala zanikati in pojasniti, zakaj je bila na bolniški. Še danes ne vemo. Namesto pojasnila javnosti in vojski, kaj se dogaja, sta Erjavec in Ermenčeva uporabila

tajno službo, da utišata govorice v vojski. Za širšo javnost nista pristojna.

Škerbinc ni bil prva žrtev varnostnih organov, kar so po lanskih volitev s pomočjo **Šarca** vladanje prevzele stranke in politiki, ki so volitve izgubili, kar med ljudmi tudi sproža nekaj govoric. Eden največjih poražencev je bil prav Erjavec, ki še za poslanca ni bil izvoljeni.

Prvi je, da je postalo nevarno govoriti, če nisi na vrhu oblasti, občutil **Zmago Jelinčič**, ki ga je policija povabila na zaslišanje, ker je na obrtnem sejmu v Celju za Levico **Luke Meseca** dejal, da so idioti, ki sodijo v Venezuelo. Tako se je odzval na njihove ideje o davčni reformi. Davčna reforma, ki jo zdaj vlada sama pripravlja, pa je eden razlogov, da Levica zadnje dni razmišlja, ali bi šla v opozicijo. Kjer sicer že ves čas trdijo, da so. Menda njihovih davčnih idej zdaj še Šarec ne jemlje več resno. Pa drugih idej tudi ne dovolj. Pa še Abanka je prodana.

Šefa SNS Jelinčiča novinarji niso branili, ko je policija začela postopke proti njemu za obrambo Levice. Večina zato, ker so levičarji, Jelinčič pa velja za desnega nacionalista. Ali se to vsaj dela. V desnem delu medijev (ki je krepko manjši) pa mu očitajo, da je bil v prejšnjem sistemu udbovec in da časti diktatorja Tita. Vse, kar pravijo levi in desni, je res.

Ženska kot dobra izbira

Ko sem javnosti razkril, da je policijsko akcijo proti

Jelinčiču za obrambo Levice celo sprožil s telefonskim klicem kar poslanec Levice, ki Šarčevi vladi zagotavlja večino, Franc Trček, pa se je policijska akcija hitro končala. Takrat še vršilka dolžnosti direktorice policije **Tatjana Bobnar** je, ko je postala jasno, da so policijske sile uporabljene za korist stranke, prišla v službo celo v nedeljo in ustavila akcijo. Če bi Levica kaj rada, lahko Jelinčiča tožijo na lastne stroške, smo izvedeli, da je s prihodom Bobnarjeve na vrhu policije spet razum. Včasih so ženske dobra izbira.

Bobnarjeva je Levici predlagala, kar zdaj počne **Bernard Brščič**, ki za njihovega predsednika **Luko Meseca** s pomočjo odvetnice **Lucije Šikovec Ušaj** v kazenskem postopku predlaga sodišču pol leta zaporne kazni, v zasebni odškodninski tožbi pa terjaja še osem tisoč evrov odškodnine in opravičilo.

Mesec je za Brščiča, ki je po starših deloma tudi iz Istre, dejal, da je *"nekoč radikalen neoliberallec, danes fašist"*. Trditev je ponovil in zaostрил v televizijski oddaji, ki jo je vodil **Slavko Bobovnik** na TV SLO, ko je dejal: »da je to primerna oznaka, da Brščič govori kot fašist, nastopa kot fašist, piše kot fašist...«. Na sodišču je Mesec ta teden vztrajal, da ni nič kriv, ker da je o Brščiču, ki takrat še ni bil šef stranke DOM, povedal, kar je res in da to ni kaznivo.

To je bila otvoritev spora. Pravi sodni proces, do kod sega svoboda govora Luke Meseca in sicer tistih, ki nam vladajo, pa se bo šele začel. Vladajoči politiki, ki so za ustavnega sodnika izvolili Roka Čeferina, ki meni, da bi morali uvesti ostrejšje omejitve za medije, so svetel vzgled. Obrambni minister Karl Erjavec je predsedniku opozicijske stranke NSi **Mateju Toninu**, ki vodi komisijo za nadzor obveščevalnih služb, pred časom javno zabrusil, da je notoričen lažnivec. Ob interpelaciji pa je poskušal državo prepričati, da je grdo

govorjenje tako huda stvar, da je zaradi tega moral zamenjati poveljnika sil Miho Škerbinca.

Interpelacijsko sejo so na zahtevo Erjavca v petek za kratek čas celo zaprli, da bi se poslanci seznanili, kaj tako grdega je Škerbinc govoril po zaupnih ugotovitvah vojaške tajne službe, ki je med vojaki obsežno raziskovala. Zanimiv del te "zaupnosti" se skriva v preprosti dilemi, zakaj Erjavec in obveščevalci niso Škerbinca preprosto vprašali, kaj je govoril vojakom o zdravju Ermenčeve. Povedal bi jim. Javno. Kot je pozneje nadzornikom obveščevalcev, ki so iz tega pričanja umaknili oznake zaupnosti, ker ne vsebuje nič takega, kar bi si jih zaslužilo.

Nevarne niso besede

A problem Erjavčevega ravnanja ni bila le zloraba obveščevalne službe ali prepoved streljanja vojski ZDA, ki je nihče ni opazil in za kar so zdaj krivi vsi, le Erjavec ne. Vsaj tako velik problem je, da je minister z obveščevalno službo po nepotrebem zapravljajal denar za množična zasliševanja vojakov, ki si mu ne upajo povedati, kar mu je po odstavitvi Škerbinec: da počne same neumnosti.

Po tihem so to Erjavcu zdaj sporočili nenavadno številni vladni poslanci, ki pri interpelaciji niso glasovali za Erjavca, ker jih ni bilo. Med temi ima vsaj šef SD Dejan Židan dobro opravičilo, ker je bil že na službeni poti v Sarajevo. Podobno je imel dober izgovor premier Marjan Šarec, da ni nič branil ministra, ker je bil ves dan v Bruslju.

Tam je bilo obema lažje kot doma, kjer je Erjavcu priskočila na pomoč Levica, ki se je po porazu na evropskih volitvah držala dogovora, da ne bo glasovala za odstavitev ministrov, še najmanj pa za odstavitev Erjavca, ki jim je pomagal ukiniti nakup Boxerjev, kar je državi v Natu in sicer v mednarodni skupnosti pobralo lep del verodostojnosti, za vojsko pa pomeni, da je brez hlač. Zdaj pa je povrh zamenjal še zahodno usmerjenega poveljnika sil Škerbinca in vojski ZDA pokazal vrata iz Počka, ko gre za resna streljanja.

Da je koalicija zadnji teden Levici zavrnila predlog, da bi o napotitvah vojakov na misije na tuje poslej vsakič odločal DZ, je bil manj pomemben dogodek, čeprav je Trček Šarcu in drugim zaradi tega očital, da "ščijejo po njih" in da kršijo podpisan koalicijski dogovor petih vladnih strank. Tega sporazuma Levica, ko je vanj spravila svoje vsebine, tudi ta prenos pristojnosti, da bi "manj hlapčevali Natu" in "zahodnim imperialistom", ni niti podpisala. Jim ni treba. So le besede.

Prava nevarnost za Šarca niso besede.